

2020 Advent—Karácsony

97. szám

EGYETEMES

A Budapesti Római Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség lapja

„Ő jöjj, ő jöjj, Üdvözítő, beteljesült már az idő”

A TARTALOMBÓL

AKTUÁLIS

- A srác, aki mindannyiunk példaképe
- Egy közülünk való szent

RÓLUNK-NEKÜNK

- OEZ beszámoló
- Indulásra készen... (OEZ 2020 beszámoló)
- A híres-neves pókhálótlanítás, avagy önkénteskedés a 72 óra jegyében a covid alatt
- ICSC (International Christian Students' Community)
- Majdnem társas, de inkább MMMMMMMMMéta vagy semmi

ELMÉLKEDÉSEK

- Adventi készület Jézus születésének ünnepére
- Közösségi dilemma
- A teremtő dicsősége, az ember méltósága
- Kántor vagyok

KULTÚRA

- Versek
- Recept — Lasagne recept
- Fejtsd meg és nyerj!

„Minden ember szívének legbelsőbb titkát öntötte szavakba az „Ószövetség evangélistája”: várakozni az élő, igaz Istenre és vágyakozni a megváltásra, tehát konkrétan a Megváltóra, a megígért Messiásra, a vele való találkozásra”
(3. oldal)

„Ismételjük gyakran az advent jellegzetes kérését: »Jöjj, Úr Jézus!« (Jel 22,20): a találkozások előtt, a tanulás előtt, a munkakezdés előtt, a meghozandó döntések előtt, a legfontosabb pillanatokban és a nehézségek idején: »Jöjj, Urunk, Jézus!«.”

**(Ferenc pápa
december 1-i Twitter-üzenete)**

Adventi készület Jézus születésének ünnepére

Héray András atya

Szeretem az adventi időszakot, mert eddigi tapasztalataim szerint újra és újra reményt hoz el éppen abba az élethelyzetbe, amelyben vagyunk. Adventus Domini – az Úr eljövetele feltartóztathatatlanul bekövetkezik. Elkezdtük az új egyházi évet és ehhez az objektív valósághoz (Úrjövet) nekünk kell alkalmazkodnunk.

Az Úr segíteni akar nekünk, hogy közelebb kerüljünk hozzá ebben az Adventben 2020-ban. Ő adja a kegyelmet, nekünk pedig válaszolni kell hívására: megtéréssel (szentgyónás), imádsággal (lelki elcsendesedéssel) és jelenléti találkozással (szentáldozás).

Ennek a készületi időnek több jellemzője is van, de talán a leginkább kifejező az a vágyakozás, amelyet az ószövetségi nagy próféta, Izajás fogalmazott meg gyönyörűen: „Harmatozzatok, egek, onnan felülről (‘Rorate caeli de super’), és ti, felhők, hullassátok az igazat!” (Iz 45,8) vagy: Urunk, „bárcsak széttépnéd az egeket és leszállnál!” (Iz 63,19).

Minden ember szívének legbelső titkát öntötte szavakba az „Ószövetség evangélistája”: várakozni az élő, igaz Istenre és vágyakozni a megváltásra, tehát konkrétan a Megváltóra, a megígért Messiásra, a vele való találkozásra.

Javaslatként szeretnék megosztani egy szép, adventi imádságot, Júlia Anya szavaival:

*Uram, add, hogy lelkem befogadjon: szívem nyílt és szabad legyen
kegyelmed segítségével, hogy szándékomat magamévá tegyem.
Hárítsd el, ami Számodra akadály, távolítsd el, ami gátol és visszatart,
egészsítsd ki a hiányosat bennem, növeld ami Feléd vezet,
hogy túláradó kegyelmed megtisztítson eljöveteled fényében. Ámen*

Julia Verhaeghe (a Krisztus Ügye Lelki Család alapítója)
Forrás: Egyetemisták imakönyve, Budapest 2020, 76.

Ez az imádság kifejezi elhatározásunkat és készületünket, hogy befogadjuk szívünkbe az Urat, aki jön felénk: irgalmával, szeretetével és jelenlétével. Érdemes elimádkozni naponta, segít a lelkiismeretvizsgálatban és előkészít minket a következő szentáldozásra is.

Imádkozok mindnyájatokért, hogy lelkiekben jól felkészüljétek Karácsonyra és léleekben újjá-
szülessetek: Jézus születésének ünnepe töltsen el szíveteket új reménnyel és belső örömmel!
Szívünkben most sokszor felhangzik a szép adventi ének dallama: Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő! Betel-
jesült már az idő! Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva Rád.

***Az Egyetemes szerkesztőségének a nevében minden
kedves olvasónknak kegyelmekben gazdag karácsonyi
ünnepeket és áldott új esztendőt kívánunk!***

Közösségi dilemma

Sinka Domonkos (tejszín)

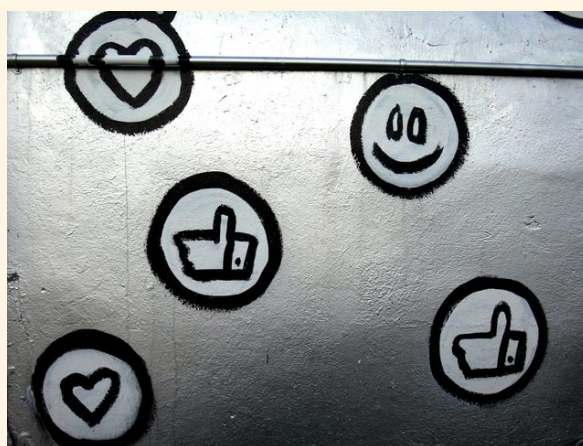
Már elég régen gondolkodom azon, hogy írjak-e a témáról. Már gimnáziumban is foglalkoztatott, amikor 11-es koromban észrevettem, hogy a plakátokon megjelenik egy f betű, ahol el lehet érné az adott szolgáltatást. Volt magyarból egy feladat, hogy beszédet kellett írni egy téged érdeklő témából, majd el kellett mondani. Máig emlékszem rá, ahogy hangosan, szónokolva (valójában kiabálva) csörtetek ki a katedrához és kezdem a beszédem: “a fészbuk, a fészbuk, mindenhol csak fészbuk” - vagy valami ilyesmi.

Mindig éreztem, hogy ezzel a közösségi hálóval valami nagyon nincs rendben. De ugyanakkor mivel mindenki használta, használnom kellett nekem is, hogy ne maradjak le semmilyen információról, és ez a használat az idők folyamán változó intenzitással, de folyamatos volt. Majd elérkezett egy pillanat, amikor azt éreztem, hogy ez így nem jó. Egyedül ültem otthon, fáradtan a munka után, a családom többi tagja nyaralt, én meg csak pörgettem az idővonalam és azt éreztem, hogy minden poszt elolvasása után csak nő bennem a rossz érzés. Egyszerűen azért, mert egyetlen ismerősömről se láttam képeket hanem mindenféle oldalak posztjai jelentek meg.

Ekkor úgy döntöttem, hogy otthagynom a közösségi hálót. Zároltam a fiókomat. Azóta persze már vizsgáztértem, de már (még) nem zsigeri az, hogy rögtön ránézek az idővonalamra amikor lefekszem, és nem nézegetem más dolgait, hogy így álmatlan éjszakáim legyenek.

Ami a végső löketet megadta, hogy írjak erről a témáról az egy két héttel ezelőtti film élményem volt. A húgom egy hónapra ingyen regisztrált egy népszerű videómegosztó oldalra és mondta, hogy nyugodtan nézzek onnan én is bármit. Ahogy nézegettem a javaslatokat, szembe jött velem a Social dilemma című dokumentumfilm. Ebben a filmben

ezeknek a közösségi oldalaknak a fejlesztői beszélnek arról, hogy mi volt a célja eredetileg az oldalaknak és hogy most a rengeteg előnyük mellett milyen hátrányaik vannak. Nem, ez az írás nem egy filmismertető lenne, inkább egy-két megállapítást tennék. A film részletesen kifejti a figyelemgazdaság fogalmát. A figyelemgazdaság lényege az, hogy a mi figyelmünket, időnket próbálják megszerezni a különféle szolgáltatók, minél több időt töltünk az ő anyaguk (bejegyzésük, posztjuk, reklámjuk stb) nézésével. Ezért olyan anyagokat csinálnak aminek a hatására mi nem tudjuk letenni a telefonunkat, és azzal töltjük az időt, hogy nézzük. Ennek hatására mindenki változik egy picit.

Az oldalak mögé telepített mesterséges intelligencia egyre kifinomultabb módon teszi elénk azokat az információkat, melyekkel egyetértünk, és ha csak a fészbukról tájékozódunk, akkor nem jutnak el hozzánk azok az információk, amelyekkel nem értünk egyet. Ennek eredményeképpen mélyül el pl. az amerikai választás során a demokraták és a republikánusok szembenállása, terjednek hatszor gyorsabban az álhírek. Igazából azzal, hogy mindenkinek személyre szabott idővonala van, az elmagányosodás is elég erőteljesen megjelenik.

Én úgy gondolom, hogy az ember akkor tudja megerősíteni és kialakítani a saját véleményét és elveit, illetve ezek akkor kerülnek a legközelebb az igazsághoz, ha azokat van lehetősége ütköztetni. Viszont ha csak olyan információval találkozunk, amivel egyetértünk, akkor nagyon be tudunk szűkülöni. Szerintem mindenkinek van egy olyan fejlődési korszaka, amikor azt hiszi, hogy minden körülötte forog. Keserves dolog rájönni arra, hogy ez nem így van, de ez is a felnőtté válás egyik legnagyobb kihívása és feladata. Használjuk ésszel a közösségi hálót! Ne maradjunk gyerekek!

A teremtő dicsősége, az ember méltósága

Elmélkedések

Dankáné Szabó Magdolna (tejszín)

A szüleimnek szokása a reggeli zsolozsma végzése, és szombatoként gyerekként ennek sokszor tanúja vagy akár résztvevője is voltam. Ekkor tanultam meg a 8. zsoltárt. Akkoriban nagyon érdekelték a csillagok, meg a világegyetem, és lenyűgözött, hogy nem tudom elképzelni egészében, hiába olvasok róla sokat, illetve hogy mi ebben az egészben milyen kicsik vagyunk. Ezek a sorok jelentették a legtöbbet:

⁴Szemlélem az eget: ujjaid műve az;
a holdat és a csillagokat: te alkottad őket.

⁵Ugyan mi az ember, hogy törődsz vele,
az ember fia, hogy gondod van rá?

A zsoltár ezen a gondolaton keresztül fogott meg először. Az univerzum hihetetlen és mérhetetlen gazdagságot tárt elém még úgy, is hogy gyerekeknek szóló lexikonokat, ismeretterjesztőket olvastam csak. Néha felnéztem az éjszakai égre, elképzeltem, hogy űrhajóba ülök, és belerepülök egy csillagba, és megnézem, mitől olyan fényes, és mégsem roppanok össze a gravitációtól, és nem sülök meg; rászállok egy neutroncsillagra, leások a mélyére, vajon tényleg egy hatalmas gyémánt

van-e benne, és az idő másképp telik-e a felszínen, mint a Földön. Vagy felfedezek egy fekete lyukat, közelről megnézem, és épségben hazajövök onnan, ahonnan a fény sem tér vissza.

Miközben ilyesmikre gondoltam, szinte szédültem. Amolyan „intellektuális tériszony” lehet ez.

Újabban már a csillagok nyújtotta élmény nélkül is utol szokott érni ez a kérdés:

⁵Ugyan mi az ember, hogy törődsz vele,
az ember fia, hogy gondod van rá?

Ugyanúgy nem tudom felfogni, hogy Isten, aki olyan hatalmas, mérhetetlen a gazdagsága, hogyan „látogathatott” meg minket (ahogyan újabb fordításokban is már ez a kifejezés van); miért tartja számon minden hajam szálát, amikor a csillagokat is bőven elég volna neki számon tartania... Ha gondolatban odaállok Isten elé, hasonló „tériszony” fog el. De valahogy szeretem is ezt a tériszonyérzést. Egyszerre vonz és ijeszt.

Utóirat: Neked, kedves olvasó, melyik zsoltár jelent a legtöbbet? **Írj róla a szerkesztőség címére! És reméljük, hogy aztán nekünk - az Egyetemes olvasóinak - egyre több kedvenc zsoltárunk lesz. ;)**

Kántor vagyok

Martos Emőke (csoportszín)

Kántorként van lehetőség a miséken áldozni? A fiatalok körében nagyon népszerű a gitáros mise. Mi a véleményed a gitáros misékről, egyáltalán esetleg utána vagy előtte külön a sekrestyében? Vagy esetleg elmész egy misére csak hívőként? a gitárról a templomban?

Marci: Inkább mise után, hiszen az áldozás feltétele a misén való részvétel. Vagy hívőként elmegyek egy másik misére.

Brigi: Egyszer próbáltam bevezetni, hogy amíg áldozom, addig a helyi kórus énekel, de sajnos ez egy rövid életű hagyomány volt. Mise után kevésbé tudok menni, mert szeretek a záró ének után orgonaművet játszani, azonban ez néha 5-8 percet is jelenthet, és ennyi ideig nem szívesen várokoztatom az atyát. Így nekem is marad az a megoldás, hogy másik misére megyek.

Mennyire tud a kántor hívőként jelen lenni egy szentmisén miközben szolgálatot teljesít?

B: Nekem személy szerint ez nehéz, mert mindig a zenei megoldásokon kattog az agyam, de természetesen lehetséges hívőként jelen lenni. Illetve fontosnak tartom azt is, hogy mindent ugyanúgy csináljak, mintha lent ülnék a padban. Felállok, letérdelek és válaszolok a hívekkel együtt, és ez is segít abban, hogy jobban jelen legyek lélekben.

M: Száz százalékig! Sőt, még némi szabadságot is ad, hogy tudok mozogni közben a karzaton, nem kell a - szerintem gyakran kényelmetlen - padokban ülni.

„Szent az a zene, melyet a liturgikus celebrációra alkottak és a formák szent tisztaságával rendelkeznek. Fajai: a gregorián ének, a szent polifónia (régí és új), szent orgona (vagy egyéb hangszeres) zene, egyházi népének akár liturgikus, akár szimplán vallásos jellegű.” Az 1967-es (ma is érvényes) római instrukció (MUSICAM SACRAM) kivonata

M: A II. Vatikáni zsinat értelmében a liturgiában nincsen helye a gitárnak, sem más olyan hangszerek, „melyek közvélemény szerint világi zenére valók”. A zsinat alapján preferált hangszer az

orgona, valamint egyéb olyan hangszerek, amelyekkel régi, és azóta íródott komolyzenei misetételeket, illetve egyéb tételeket lehet előadni. A gitáros énekeknek inkább hittanokon, ifjúsági összejöveteleken van létjogosultsága, vagy reggeli/esti imák esetén.

B: Pontosan. Illetve még azzal egészíteném ki, hogy ha gitáros is a mise, az állandó tételeknek és a zsoltárnak el kell hangoznia, úgy, ahogyan a misekönyvben írva van. Így az alternatív Szent vagy, Dicsőség szövegek nem megfelelőek, sőt, ezek népénekekkel való helyettesítése sem.

Ha nem te vagy a kántor egy misén, szakmai

szemmel figyeled-e az aktuális kántort?

B: Igen! Nem tudok elvonatkoztatni attól, amit hallok, és „tudat alatt” is figyelem a kántor játékát.

M: Igen, figyelem, és próbálok ötleteket, más megoldásokat gyűjteni népének-kíséret valamint improvizáció ügyében.

Saját orgonálásodat felismered felvételtől?

M: Ha az énekhang nincs felvéve, nem biztos. Bár vannak olyan fordulatok, amiket gyakran használok, de ez még nem biztosíték arra, hogy felismerjem a saját játékomat.

B: Az ének valóban sokat segít. Amikor orgonaművet játszom, azt könnyebb felismerni, hiszen sok-

kal nagyobb szerepet kapnak az egyéni elgondolásból fakadó elemek. Ez alapján el tudom képzelni, hogy az ének-kíséretemet is felismerném, ha nem is azonnal.

8. zsoltár

Isten fönsége és az ember méltósága

²Uram, mi Urunk,

a te neved széles e világon mily csodálatos!

Az egeknél fenségesebb

a te dicsőséged!

³Kisdedek és csecsemők ajkán

zendítesz dicséretet ellenségeiddel szemben,

hogy elnémíts ellenséget és lázadót.

⁴Szemlélem az eget: ujjaid műve az;

a holdat és a csillagokat: te alkottad őket.

⁵Ugyan mi az ember, hogy törődsz vele,

az ember fia, hogy gondod van rá?

⁶Kevéssel tetted kisebbé az angyaloknál,

dicsőséggel és fénnel koronáztad,

⁷fölébe emelted kezéd műveinek.

Mindent az ő lába alá vetettél:

⁸minden juhót, barmot, a mező vadjait,

⁹az ég madarait s a tenger halait,

amelyek a tenger ösvényeit járják.

¹⁰Uram, mi Urunk,

a te neved széles e világon mily csodálatos!

Aktuális

A srác, aki mindannyiunk példaképe

P. Vértesaljai László SJ—Vatikán

Kortársunk volt, húsz évvel ezelőtt találkozhattál volna vele, mondjuk a milánói dóm előtti téren, amint görkorcsolyával körbeszáguld. Ki volt ő, ez a londoni születésű milánói kamasz fiú, aki nagyon szerette Jézust és Szűz Máriát?

Isten Szolgája Carlo Acutis fiatal világi hívő 1991-ben született Londonban május 3-án. Am családja még az abban az évben visszaköltözött Milánóba. Szüleivel együtt lelkes tagja volt a milánói Titkos Szűz Mária (Santa Maria Segreta) plébániatemplomnak. Elsőáldozása után Carlo hitét az Oltáriszentség és a Szűz Mária iránti különleges tisztelet táplálta. Odaadottságára jellemző, *hogyan fiatal kora ellenére, 14-15 évesen a kisebb gyerekek hitoktatója lett, de közben iskolai tanulmányait sem hanyagolta el, másfelől pedig önkéntesként segített a hajléktalanoknak és a helyi szegényeknek.* Emellett kortársai számára *hasznosította a modern közösségi média lehetőségét.* [Honlapot](#) szerkesztett a fiatalok saját nyelvezetével és így az Oltáriszentség „eucharisztikus csodáinak” lett közösségi-média apostola.

Ebbe a hittel és örömmel teli életbe csapott bele egy súlyos betegség, a leukémia, mely szinte pár hét alatt elemésztette az alig tizenöt éves kamasz fiú életét. De ezzel csak elkezdődött valami új. Az isteni Gondviselés ebbe a tünékeny életbe marandót rejtett, mert hiszen Ferenc pápa 2018. július 5-én kelt dekrétumában, bő egy évtizeddel Carlo halála után, elismerte hősiességét. Földi maradványait 2019. április 5-6-án Assisi egyik templomába, Szent Ferenc ruhái levetéséről (Spogliazione) nevezett Szűz Mária templomba helyezték el, ahol mind többen keresik fel sírját, közbenjárását kérve.

A dekrétumban említett csoda 2013-ban történt, egy hasnyálmirigy gyulladásban szenvedő milánói brazil kisfiú esetében, akit állapota súlyossága miatt már meg sem műtöttek. Maradt az ima, kifejezetten a szentség hírében meghalt fiatal Carlo közbenjárását kérve, melybe a család és a plébánia is bekapcsolódott. A többről, a gyógyulásról maga az Isten gondoskodott...

Egy közülünk való szent

Aktuális

Több mint 41 ezren látogatták meg Boldog Carlo Acutis sírját az alatt a 19 nap alatt, míg a boldoggá avatást megelőzően kinyitott sír és Acutis jó állapotban megőrződött teste látható volt. Október 10-én Assisiban, a Szent Ferenc-bazilikában tartott szertartás keretében avatták boldoggá Carlo Acutist.

Az assisi egyházmegye által kiadott közlemény szerint naponta átlagosan 2170-en látogatták meg a sírt október 1-19. között, bár szigorú járványügyi előírásokat kellett betartani. Ez idő alatt egy üvegfal mögött látható volt az elhunyt tizenéves csaknem teljes épségben megőrződött, arcán és kezén rekonstruált teste, kortársaihoz hasonló öltözékben: farmerben és Nike sportcipőben. Október 19-én szentmisét

celebráltak a sírjánál, majd az üveget márványkővel borították be, ezzel jelezve az ünnepségsorozat végét. Marcello Semeraro püspök, a Szentek Ügyeinek Kongregációja új vezetője volt a szentmise főcelebránsa.

Domenico Sorrentino, Assisi-Nocera Umbra-Gualdo Tadino püspöke elmondta, hogy lesz még alkalom, hogy a hívek láthassák az új boldog testét. „A templom nyitva marad a látogatók előtt” – ígérte a főpap, így a híveknek lesz lehetősége a sírnál imádkozni és Carlo Acutis közbenjárását kérni. Hálát adott Istennek a két hét minden kegyelméért, hiszen elképzelhetetlenül gazdag, csodás napokat éltek meg mindazok, akik a boldoggá

avatást megelőzően s azt követően személyesen bekapcsolódtak az ünnepségekbe. „Amit átéltünk, valóban a kegyelem kiemelt időszaka volt, ami virágot és gyümölcsöt fog teremni a jövőben. A hívek nagy létszámban való csatlakozása jele annak, hogy Carlo egy közülünk való szent” – tette hozzá.

A Milánóban nevelkedett fiatalember ugyanolyan tizenéves volt, mint kortársai, kicsit talán tehetségesebb az átlagnál: programozást tanult igen fiatalon, emellett nagyon erősen vonzódott az eucharisztikus Jézushoz, bár szülei nem nevelték különösképpen vallásosan, maguk nem lévén templomba járó emberek akkoriban. Carlo a számítógépes tudását arra használta, hogy többek között az eucharisztikus csodákat sokaknak be- mutathassa a világhálón. Azt is megosztotta a honlapja látogatóival, hogy meggyőződése szerint „minél gyakrabban vesszük magunkhoz az Eucharisziát, annál inkább Jézushoz válunk hasonlókká, olyannyira, hogy még a földön megízleljük a mennyet”.

Carlo leukémiában szenvedett és a betegség következtében hunyt el 2006-ban, mindössze 15 évesen; szenvedéseit az Úrnak ajánlotta fel a pápáért és az Egyházért.

„Tanúságtétele azt mutatja korunk fiataljainak, hogy meg lehet az igazi boldogságot találni, ha az ember Istent teszi az első helyre, és őt szolgálja

Aktuális

testvéreiben, különösképpen a legkisebbekben” – lyét, hogy aki elmerül benne, üres szórakozásba mondta Ferenc pápa október 11-én a Szent Péter és önmagába süllyed, de kreativitása és zsenialitén, egy nappal Carlo Acutis boldoggá avatása tása, elkötelezettsége és hite által Carlo Acutis után. A fiatalember sok szempontból illik Ferenc megnyitotta a digitális világ ajtaját a transzcenpápa pasztorális irányvonalaiba, amelyben kiemelt dens tartalmak felé.

helyet foglalnak el a peremre szorultak, a rászorulóknak, és ezen embertársak irgalmas, együttérző szolgálata.

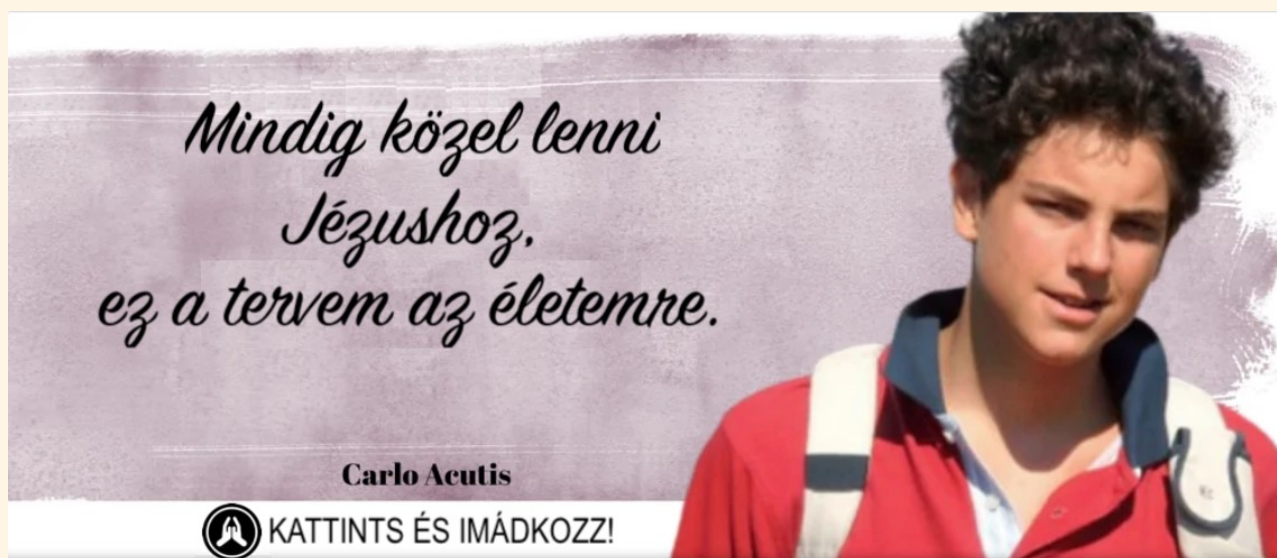
A pápa korábban, 2018-ban is emlegette a fiatal Carlót, amikor a fiatalok elé példaként állította. „Christus vivit (Krisztus él)”, mondta, kiemelve, hogy bár a digitális világ hordozza annak veszé-

Összeállította és fordította: Bodó Márta/
Romkat.ro

Forrás: Catholic News Agency, National Catholic Reporter, BBC News

Fotó: Vatican News

Magyar Kurír

OEZ beszámoló

Rólunk-
Nekünk

Jánossy Bálint (mustár, tejszín)

2020. szeptember 6-án a 7 órás vonat előtt gyűltünk össze a Keleti pályaudvaron Héray András atyával. Különböző egyetemekről jöttünk, de mind egy eseményre, az Országos Egyetemista Zarándoklatra. A járványhelyzet miatt kevesebben voltunk idén, de lelkesedésünket sem a létszám, sem az esős időjárás nem befolyásolta. A vonatút lehetőséget adott beszélgetésre, pihenésre és voltak akik játszottak is. Salgótarjánba megérkezve, rövid keresgélés után megtaláltuk a templomot. Itt szívélyesen fogadott minket Varga András salgótarjáni plébános atya. A templomtól helyi sofőrök vittek minket Baglyasalja buszfordulóig. Innen indult a zarándoklat gyalogos része. Indulás előtt

elmondtuk az “Aki zarándokol, nem rohan” kezdetű kis szöveget, ami szép alapot adott a napnak. Ennek segítségével tudatosítottuk magunkban, hogy ez nem egy túra vagy kirándulás lesz. Ez egy zarándoklat, ahol többet figyelünk befelé magunkba, jó úton vagyunk és célra találunk. Ezekre figyelmeztetett a kereszt is, amit mindig a legelső ember vitt, illetve, ahogy Varga András atya mondta: “a kereszt vitte az embert.”

A zarándoklat elején csúszkáltunk pár helyen az esti esőzésnek köszönhetően. De ezeknél sokkal meredekebb, sárosabb szakaszoktól mentett meg minket helyismeretével V. András atya. Így egy ki-

sebb csúszástól eltekintve mindenki épségben és esés nélkül át tudott menni a nehezebb részeken is. A zarándoklat folyamán többször is volt lehetőségünk egy-egy hosszabb csönd keretében befelé fordulni, imádkozva, elmélkedve haladni az úton. Ezen kívül lehetőségünk volt egymással is beszél-

getni, illetve V. András atya történeteit is örömmel hallgattuk. Utunk során több kereszttel is találkoztunk. Ilyenkor a két kereszt üdvözölte egymást, elmondtuk a Szent Mihály imát és énekeltünk.

A kegyhelyre való megérkezés volt számomra az egyik legcsodálatosabb élménye a zarándoklat két napjának. Ahogy a keresztet követve Mária énekeket énekeltünk, felemelő élmény volt. Ott éreztem igazán, hogy nem egy túra végére érkeztünk, hanem zarándoklatunk csúcspontjára, a kegyhelyre. Nehéz körülírni, hogy milyen érzések rohantak meg, de talán az öröm és a béke fejezi ki leginkább.

Mátraverebély-Szentkúton Orosz Lóránt ferences szerzetes, kegyhelyigazgató szeretetteljes fogadtatásában részesültünk. Ahogy megérkeztünk, sáros cipőben, fáradtan, de lelkileg teljesen feltöltődve vettünk részt rögtön egy szentmisén. Ezután egy finom vacsorával pótoltuk a zarándoklat alatti energiakiesést, majd mindenki megkereste a szobáját. Lepakoltuk terheinket, rendbe szedtük ma-

Rólunk

gunkat, majd a ferences közösséggel együtt énekeltek a vesperást, végül részt vettünk a Mária Rádióba közvetített Kiáltás nevű imádságon is. Ez volt a szombati nap záró programja. Azonban fiatal egyetemisták lévén nem hagyhattunk ki egy kis szórakozást sem. Így összegyűltünk és vidám hangulatban kártyáztunk/társasoztunk, majd mindenki nyugovóra tért.

Vasárnap reggel fél 8-tól opcionálisan részt vehettünk a Laudes reggeli imádságon, majd bőségesen megreggeliztünk. A keveske szabadidőnkben a csoportból sokan kihasználták a gyónási lehetőséget, amit Héray András atya és a ferences atyák biztosítottak. Majd felsétáltunk a remetebárlangokhoz és megnéztük Szent László lovának patkónyomait is. Innen még időben visszaértünk Dr. Gájer László atya katekézisére. Nagyon szépen, tisztán fejtette ki az ott lévőknek, hogy az Eucharisztia hogyan hozta/hozza létre a közösséget. Ezután András atya mutatott be ünnepi szentmisét, amelynek a végén Szent Pió atya ereklyéjével kaptunk áldást.

Ezt követően megebédeltünk, majd az újabb szabadidőben pihentünk, játszottunk, Pió atya ereklyéje előtt imádkoztunk, sétáltunk, beszélgettünk és a kegytárgybolt látogatása mellett a szent kutat se hagytuk ki. Végül elsétáltunk a buszmegállóig, ahonnan viszonylag gyorsan visszaértünk Budapestre.

Én csak a Stadion autóbusz-pályaudvaron vettem észre, hogy visszaértünk a mindennapokba. Vágyott vissza a szívem, legszívesebben a következő busszal visszaindultam volna, de nekünk itt van feladatunk. Ahogy András atya mondta, nem csak az élményt, hanem a kegyelmet is hoztuk magunkkal, ez sokkal tovább kitart és sokkal értékesebb. Ezt kell a mindennapokban kamatoztatni. A zarándoklat napjai alatt többször azon kaptam magam, hogy az "Áldom Szent Neved" kezdetű gitáros éneket dúdolom/éneklek magamban. Már régebben hallottam utoljára, de nem véletlen,

hogyan most eszembe jutott. Ugyanis olyan hálát és békességet éreztem, ami után csak Isten áldására tudtam gondolni, illetve megköszönni neki, hogy ott lehetek és azt a sok szeretetet, amit tőle kapok.

Egy atyától hallottam egyszer, hogy a Mennyezősárgában mindenkinek a pohara, amiben a szeretetet gyűjti, meg fog telni. Én most valami hasonlót éltem át. Isten megtöltötte a poharam.

Ez volt az első OEZ, amin részt vettem. Kicsit tartottam tőle, de elmentem. Utólag számomra egyértelműen látszik, hogy jó döntés volt. Azt a sok lelki töltődést, élményt, kegyelmet nem lett volna szabad kihagyni. Tehát egy biztos: jövőre is menni szeretnék.

Indulásra készen... (OEZ 2020 beszámoló)

Héray András atya

A tanév elején már régi hagyomány zarándokútra kelni és imádkozni egymásért. Nagy lelkesedéssel készült az egyetemisták kis csoportja az idei Országos Egyetemista Zarándoklatra (OEZ). A külső körülmények nem alakultak kedvezően, az időjárás is már az ősziesebb (OE-s-Z = ŐSZ) arcát mutatta a zarándoklat előtt. Hála Varga András salgótarjáni esperes-plébános atya gondos és vidám kalauzolásának, valamint a résztvevők egymás iránti figyelmének, az úton sokszor megtapasztaltuk, hogy a zarándoklaton úton vagyunk Isten felé – olyan ez, mint a mi életünk. S ha Isten felé meg tudjuk nyitni a szívünket, akkor egymás felé is könnyebb: egymást bátorítjuk, segítjük és odafigyelünk egymásra. Ilyenkor mintegy „megnyílik” az Ég, s valóban így is történt: amikor gyalog útnak indultunk szeptember 26-án, szombaton Salgótarjánból Mátraverebély-Szentkútra, a felülről jövő esős égi áldást felváltották a „felülről” áradó kegyelmi ajándékok.

Mindegyik résztvevő nevében is mondhatom, hogy

nagy öröm volt számunkra a közös zarándoklat: Istennek legyen hála! (Deo gratias!) Sok élménnyel, találkozással, beszélgetéssel és – ami a zarándoklat velejárója – sok kegyelemmel (vagyis: isteni segítséggel) lettünk gazdagabbak. A zarándoklat segített minket az elindulásban a tanév első félévében, hogy nézzünk szembe az előttünk álló feladatokkal és kihívásokkal ezzel a hívő lelkülettel, amely bízik az isteni Gondviselésben, ha már előtte persze minden tőle telhetőt megtett.

A másnapi ünnepi szentmisében a szentkúti Szűzanya és szent Pió atya közbenjárását is kértük a szegedi egyetemisták csoportjával – Köllő Sándor egyetemi lelkész atyával – együtt: imádkoztunk minden egyetemistáért és főiskolásért, akikkel elkezdjük ezt a félévet. Szeretnék mindenkinek személyesen köszönetet mondani a részvételért, a szívbéli derűért, a hűséges kitartásért és a közös útért, amely mélyebben összeköt minket Istennel és egymással is.

Rólunk

A híres-neves pókhálótlanítás, avagy önkénteskedés a 72 óra jegyében a

Tábi Katalin (bambusz)

Ahogy évről évre, úgy idén is megrendezésre került október második hétvégéjén az egész országot átfogó önkéntes alkalom, a 72 óra kompromisszum nélkül. A járványra való tekintettel most csak saját projekttel lehetett bekapcsolódni az összefogásba, amihez az MKK is csatlakozott.

Ebben a tanévben ez volt az első önkéntes alkalom az MKK-ban, tehát nekem, mint ezévi önkéntes munkacsoport vezetőnek, ez volt az első szer-

Miután beszéltem a 72 óra koordinátorával és megtudtam, hogy saját projektet kell kitalálnunk, ha csatlakozni szeretnénk az akcióhoz, megkerestem Écsy Gábor atyát, az MSZT plébánosát, hogy tudnánk-e valamit tenni a templom körül. Ő örömmel fogadta felajánlásomat, és megbeszéltük, hogy október 10-én, szombaton délelőtt kitakarítjuk, lepókhálózunk az urnatemetőt. Elkezdtem hirdetni az alkalmat közin és a facebook csoportban, illetve regisztráltam a projektünket a 72 óra oldalán. Eleinte féltem, hogy nem lesz meg a szükséges 5 fő körüli létszám, de aztán csináltunk facebook eseményt is neki és elkezdett alakulni a dolog, ekkor már a lányok is csatlakoztak az mcs-hez és segítettek, támogattak. Egyik nap megkerestem Lak Gábor káplán atya, hogy megbeszéljük a részleteket, mert ő lesz ott aznap is a plébánián. Körbementem a helyet is, amiről addig nem is tudtam, hogy létezik (és tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül), pedig ott van a templom oldalában.

Szombaton végül is hatan lettünk, aminek nagyon örültem. A két fiú Gábor atyának segített iratokat átpakolni a plébániáról egy másik helyre, mi négyen lányok pedig nekiláttunk a takarításnak a kapott törlőrongyokkal, partvisokkal, mosószerrel és felmosókkal. Letörölgettük a kövekről a ráakódott koszt, felmostuk a padlót, porszívóztunk, és a jól beharangozott pókháló eltávolító hadműveletet is sikerrel hagytuk a hátunk mögött. A 9-től délig tervezett akció kissé elhúzódott, délután 2-kor hagytuk el a terepet a végsőkéig kitartó hősökkel. A hangulat nagyon jó volt, az idő jól telt, bár nem volt olyan könnyű a feladatunk, mint előtte gondoltam. Érdekes tapasztalat volt számomra, hogy milyen kihívások merülnek fel a munka közben. (Például azt nem kalkuláltam bele, hogy miközben takarítunk, lesznek, akik látogatják az urnateme-

vezői feladatam. Kezdetben még egymagam voltam az mcs (azaz munkacsoport) tagja, azóta már kiegészültem három mosolygós-kedves-lelkes leánnyal. De az elején sem voltam egyedül, hiszen Angira (a közivezetőnkre) mindig számíthattam, ha elakadtam, kérdésem volt, vagy csak egy kis bátorítás kellett. (Innen is köszi Nektek!)

tőt.) Kívülről nem is gondolnék rá, hogy ennyi min- denre oda kell figyelni még egy ilyen egyszerűnek tűnő, takarítós feladatnál is, és főleg a megszervezésénél. Tanultam néhány dolgot, hogy hogy lehetne legközelebb még jobban csinálni a szervezést; ezek által igyekszem fejlődni munkámban.

Hálás vagyok azok-

nak, akik elfogadták a hívásomat erre a kalandra, és hogy Veletek együtt tehattünk jót a környezetünkben, egy egész magyarságot átfogó akció keretében. És persze a Jóistennek is hálás vagyok,

hogy ezáltal épített minket is, és hogy ilyen nagyszerű emberekkel lehettem együtt, beszélgethettem, megismerhettem őket.

Egyúttal hívok mindenkit, aki szeretne részese lenni a közös MKK-s jótetteknek és szeretné megtapasztalni az önzetlen segítségnyújtás felemelő érzését, hogy csatlakozzon hozzánk a

következő önkéntes alkalmon, amit nemsokára hirdetünk majd.

Addig is: „... Tegyetek jót, és akkor nem árthat nektek a gonosz.” /Tób 12,7/

ICSC (International Christian Students' Community)

Ördög Levente (borostyán)

Dear MKK,

Last year it was difficult for us to start a community, and I thought all of you deserve an update on what happened with the international community this year. At the end of February, we also needed to stop the official formal events, so we switched to online events.

Our new friends had a lot of difficulties, due to heavy information load in Hungarian, and not enough

English translation for them. What Berni Vidra, Levente Kocsis and I did was trying to help them get through the isolation, talk with each other, keep the community alive at any cost. Fortunately, we were able to organize a house party in June, which relaxed a bit our nerves, and was appreciated by the internationals.

At the beginning of September, we didn't know whether we would have the same group, because a lot

Rólunk

dents who came from different countries across the world. Currently, we have 4 Hungarian, 1 Columbian, 1 Ethiopian, 3 Lebanese, 1 Syrian, 1 Palestinian, 3 Egyptian, and 1 Armenian member in the team. We have our weekly sessions on Tuesday afternoon from 6pm, in the BME Building R, room 301 (prayer room). Our activities on these sessions range from serious discussions to fun games to keep the events enjoyable. In case you are interested in joining us, or want to practice some English with foreign nationals, this is a perfect oppor-

of our members went back to their home country

and we worried that they would not be able to arrive back to Hungary with the current restrictions across the world.

When we restarted the events in September, we were gladly welcomed by an Egyptian community, we made new friends, and life became so much easier for the entire team. The Egyptians helped us organise a lot of social events, spread our good

word to more university students, who joined our community. Right now, our weekly occasions have constantly around 10 stable members per occasion, which makes me very grateful.

But you may ask, what is ICSC? Who are these people you are talking about? To answer you, ICSC is a community, which was founded last year, and its aim is to provide an English-language Christian community to university stu-

tunity for you. Also, if you have further questions, you can contact me Levi, the other Levi (Levente Máté Kocsis) or Berni (Bernadett Vidra) at any time (from left to right on the bottom picture). Here I want to thank them for their contribution to the society. They gave a lot of their free time to get where we are right now. God Bless you all, and God Bless the MKK and ICSC!

Majdnem társas, de inkább MMMMMMMMéta vagy semmi

Nekünk

Jánossy Bálint (mustár, tejszín) és Varga Géza (tejszín)

Október 14-én vasárnap reggel néhány közis izgatottan kelt, hogy sikerül-e az ő csapatuknak megkapni a szervezők által beígért M&Ms csokit. Azonban az ablakon kinézve sajnos elszomorító látvány tárult a MisétMegelőzőMindenMkkstMegmozgatóMargitsziget iMétézásra vágyók szeme elé. Amikor már éppen minden remény szertefoszlani látszott, érkezett meg a hír a Facebook eseményhez, hogy a métázás meg lesz tartva, de TÁRSASOZÁS formájában! Délután 3 órakor találkoztunk a közis teremnél, ahol lehetőség volt pingpongozni, társasozni, beszélgetni, társasozás közben beszélgetni, pingpongozás közben társasozni... Az M&Ms csoki mindenki legnagyobb örömére szét lett osztva minden résztvevő között. A játék egészen az esti 7-es miséig tartott, sőt még azon túl is.

Annak ellenére, hogy a program nagyon jól sikerült az

idő múlásával mégis őr keletkezett a métázni vágyók szívében. Ezért október 23-ai Nemzeti Ünnepünk napjára újabb alkalmat hirdettünk meg. Szerencsére nagyon szép időnk volt ezért a Margitszigeti Nagyréten több mint 20 közis tudott együtt métázni a szabad levegőn. A több órán át tartó, métakörökkel teli játék után még maradt energiánk amerikai focilabda dobálásának a kipróbálására is. Sőt a labdadobálást névtanulós és ismerkedős körökkel kötöttük össze. Majd a köd leszállta után még néhányan tovább mentünk társasozni.

Másnap egy kis izomlással és rengeteg élménnyel gazdagabban ébredhettünk.

Köszönjük mindenkinek a részvételt!

Ítéld meg, Istenem

Hámori Zsolt

Ítéld meg, Istenem
dicsőséged kerestem?
vagy csak jót-rosszat tettem?
vajon Magam lettem az életben?
csillogó homokszem a te órád üvegében
saját fényem tékozolva
vajon az lettem-e kit alkotni akartál a múltban?
magasból az elmúlás porába hullva
neked ragyogva, mást meglátva?
vagy csak köntösödbe bújva
elmúló délibábos csillogást hajszolva
reményem már csak ítéleted
vajon téged kerestelek?
vajon megláttam-e az embereket?
vajon megláttam-e feladatot?
vagy csak hamis oltárképekben téged kerestelek.
hamis füstként szálltam feléd
magam dicsőséget bújtatva a legszentebbnek tűnő imádságba
vajon megláttalak-e?
vagy csak kerestelek
vajon megtaláltál, mikor elengedtelek?
vagy igazán sosem kerestelek
benned magamat kutattam igaznak tűnve másnak futottam előled míg csak lehet
Ítéld meg Istenem, minden percemben
Megláttalak-e hamis világban ujjlenyomatod hagyva nekem üzenve
Egy nyomorult mosolyában
Ítéld meg Istenem, neked csillogtam-e porszemként ebben a sötét világban talán csak egy
múló pillantásra

A kép forrása: Mel Gibson Passió c. filmje (est.hu)

Reggeli ihlet

Kultúra

Ambrus Betti (azúr)

Meglátni apró dolgokat.
Egy árva levelet,
szép őszi színeket.
Engedni terhes gondokat.

Érezni finom illatot.
Erdőnek illatát,
madarak víg dalát
hallani, zengő dallamot.

Engedni szívbe fényeket.
A sötétől távol
a sok fény magától
megszépíti az életet.

Versek

Botos Ferenc

KEGYELEM

először nem több
mint csöppnyi szikra
sejlik, kibomlik, szétragyog
bennünk súlyosulhat lombja, fája
Nélküle levele is halott

ÁTTŰNÉSEK

/haikuk/
mint "három nővér"
aranyló nyírfa álmok
fázó szelekben
-
farkastorkú ősz
aranyló nyírfa álmok
dermedő napon

APOKRIF

/haikuk/

hajléktalanként
egy gyönyörű országért
született közénk
-
néma kőpadok
Názáretből jött egy ács
itt ült szombaton

-

bíbor pipacsok
között lépdelt csendesen
míg a hegyhez ért

-

megperzselt vásznon
csak egy test lenyomata
jelzi hiányát

-

lombok alól szól
megtört kőből is beszél
útszéli Krisztus

***„hajléktalanként egy gyönyörű országért
született közénk”***

(Botos Ferenc)

Lasagne recept

Kultúra

Zöld Péter (türkiz)

Hozzávalók (6 főre)

A raguhoz:

- 1000 g darált sertés-marha keverék
- 1000 ml paradicsompüré
- 6 gerezd fokhagyma
- 1 nagy fej hagyma
- Bazsalikom (kb. 2 púpos tk) és oregánó (kb. 1 púpos tk)
- Só

A tésztához (lehetne boltit is venni, de az drága):

- 400 g liszt (finomliszt vagy 00-ás liszt)
- 4 L-es méretű tojás

A besamelhez:

- 800 ml tej
- 70 g vaj
- 70 g liszt
- 1 csapott tk őrölt fehérbors
- 1 púpos kk őrölt szerecsendió
- Só

Az összeállításához:

- 50 g parmezán (vagy Grana Padano)
- 200 g mozzarella

1) Először a ragut készítjük el. Apróra vágott hagymát közepes lángon, némi olajon rotyogtatunk kb. 10 percig. Kevergessük, de nem tragédia, ha egy kicsit lesül, így némi finom pörzsanyag keletkezik. Érdeemes kicsit sózni, úgy kiengedi a levét.

2) Hozzáadunk utána apróra vágott fokhagymát és 2 percig tovább pirítjuk, majd hozzáadjuk az 1 kg húst. Felvehetjük kicsit a lángot. Kevergessük, de ne állandóan, a hús egy része hadd kapjon némi sült kérget (Maillard-reakció), és hadd maradjon a fazékban némi pörzsanyag.

3) Miután a hús kifehéredett, adjunk hozzá sót és öntsük rá a paradicsompürét. Adjuk hozzá a bazsalikomot és az oregánót. Aki kevesli a receptben szereplő mennyiséget, később még nyugodtan beletelhet. Fokhagymaport is szabad beletenni utólag.

4) Összesen 1 órát főzzük. Főzés közben a zsír feljön a tetejére, aminek nagy részét le szoktam kanalazni, így kevésbé nyomja el a paradicsom és a zöldfűszerek ízét.

5) Míg a ragu készül, készítjük el a házi lasagne tésztát. A lisztet keverjük a kissé felvert tojásokkal. Gyúrjuk addig, míg homogén, rugalmas tésztát nem kapunk (kb. 10 perc). A

tészta keménynek tűnik majd, de ilyennek kell lenni. Sózni nem szabad!

6) A tésztát hagyjuk pihenni a hűtőben fél órát. Ezután vágjuk kb. 8 felé és nyújtuk ki vékonyra tésztakészítő géppel vagy sodrófával. Sodrófával izzasztó meló, mert tényleg nagyon vékonyra kell nyújtani. Géppel én a második legvékonyabb vastagságot szoktam választani.

7) Készítsük el a tészta után a besamelt! A vajat alacsony lángon melegítsük egy lábasban. Várjuk meg míg buborékolni nem kezd, és várjunk addig, amíg ez nagyjából eláll. Adjuk hozzá a lisztet, és folyamatosan kevergessük 5-6 percig. A rántásnak nem kell megpirulni, ez világos rántás lesz, de azért kóstoljuk meg, hogy ne legyen nagyon nyers liszt íze.

8) A tejet apránként adjuk hozzá. Először kb. 1 decit, keverjük vele csomómentesre. Azután még 1 decit, szintén csomómentesre keverjük. Utána már lehet egyre nagyobb adagokban, de mindig keverjük csomómentesre. Fűszerezzük. Ha nem találjuk elég fűszeresnek, nyugodtan tegyünk még bele. Ezzel a mennyiségre egy viszonylag sűrűbb besamelt kapunk. Ha hígabbat szeretnénk, akkor használjunk 1 liter tejet.

9) Amikor a besamel elkészült, rögtön elkezdjük összeállítani a lasagne-t. Egy magas falú, nagy méretű tepsi (vagy jénai) aljára kanalazzunk a raguból, majd a fölé rakjunk egy réteg tésztát. Utána megint ragu, rá besamel és némi reszelt parmezán és mozzarella. Utána ugyanígy: tészta, ragu, besamel, sajtok, ameddig el nem fogy. A tetejére érdemes besamelt és sajtot tenni.

10) 40 percig süssük fedő nélkül 200 fokon. Érdeemes fogyasztás előtt 10 percet állni hagyni, hogy ne legyen annyira folyós.

Kultúra

Talán még sokan emlékeztek arra, amikor még nem így nézett ki az Egyetemes újság. 18 és fél éven keresztül hordozta a régi dizájn-t mely 1998-ban még menőnek számított, 2017-ben már kevésbé. Ekkor néhány lelkes közis elgondolkozott azon, hogy ezt az újságot, mely negyedévente 200 példányban jelenik meg, célzott olvasótáborra az egyetemista korosztály, valahogy közelebb kéne hozni hozzánk.

Megálmodtak egy közösségi újságot. Egy olyan kiadványt, ami rólunk, MKK-sokról szól. Az elmúlt évek során első körben mi, MKK-sok töltöttük meg tartalommal az újságot: volt, aki elmélkedést írt, volt, aki élménybeszámolót egy közis programról, sőt akadt, aki a saját versét küldte el nekünk.

Mostanra elmondhatjuk, nem csak lelkes szerzőink, lelkes olvasótáborunk is van. Ti vagytok azok, akik ezt is elolvassátok. Köszönjük! Általatos lett igazán közösségi a projekt, a közösségé az újság!

Most viszont szükségünk van rátok! Szeretnénk, ha segítenétek a következő újságot megszerkeszteni, a kiadványszerkesztő programban megalkotni! Nem kérünk többet, csak két órát a félélévedből.

Milyen feladatokra keresünk segítőköt?

Cikkgyűjtő – szerkesztő

Feladat: A főszerkesztő által megadott témákban embereket keresni a különféle írások megírására.

A betöltés feltételei: szükség van nagyfokú lelkesedésre, és kiterjedt kapcsolatokra, továbbá ötletekre, hogy mi kerüljön az újságba.

Tördelő – szerkesztő

Feladat: A beérkezett anyag Publisher programba való betördelése.

A betöltés feltételei: Szükséges a PowerPoint és a Word felhasználói szintű ismerete. A Publisher kezelésére megtanítunk.

Főtördelő

Feladat: Az újságban lévő cikkek átolvasása, korrektúrázása, nyomtatásra előkészítése.

Betöltés feltételei: Tördelő tapasztalat, nagy lelkesedés, pontosság, megbízhatóság. A főszerkesztő és az előző főtördelő választja ki.

Főszerkesztő

Feladat: Az egész újság tematikájának kitalálása, az kapcsolattartás a Megrendelővel (Egyetemi lelkes, MKK vezetőség), Tördelés, cikkgyűjtés és minden más...

Betöltés feltételei: Az előző Főszerkesztő és a Megrendelő választja ki.

**Amennyiben bármelyik pozíció felkeltette érdeklődésedet, kérlek írd nekünk e-mailt:
egyetemes.ujsg@gmail.com**

Fejtsd meg és nyerj!

Kultúra

Mócsy Miklós (aquamarin)

Az alábbiakban egy-egy szent életútjainak legfontosabb állomásait (mely lehet ország, település vagy épület) rejtettük el egy titkosítás segítségével. Minden földrajzi név esetén teljesen azonos módszert alkalmaztunk.* A feladat: kitalálni, hogy mely szenteket rejtettük el így módon. **A helyes megfejtést 2021. február 21-ig az egyetemes.ujzag@gmail.com címre beküldők között túró rudikat sorsolunk ki** (ételallergia esetén egyeztetés szerinti nyeremény)! Az e-mail tárgya „**Rejtvény**” legyen!

1. EILWEQKM

SZISSW

ZWUI

****

2. XQMBZMTKQVI

UWZKWVM

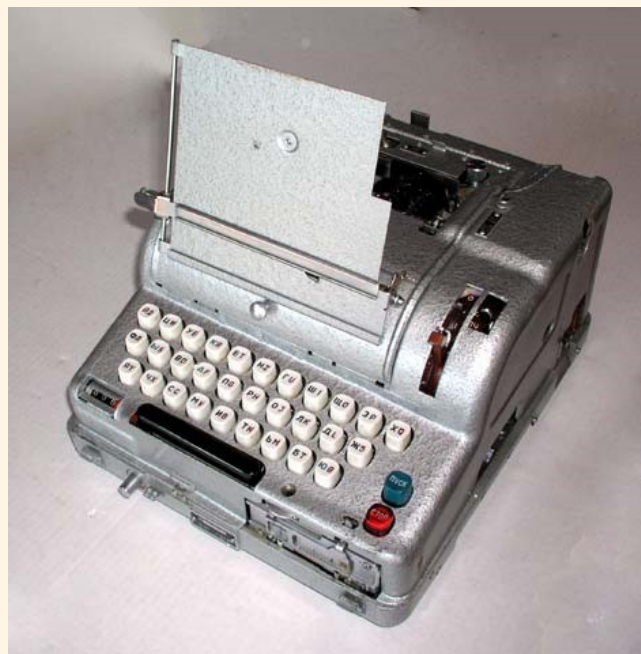
AIV OQWDIVVQ ZWBWVLW

****

3. SINIZVICU

RMZCHAITMU

ZWUI

A kép forrása: Wikipedia

*A titkosítás során csupán az angol ábécé betűt használtuk, a települések magyar nevével. Így pl.: Brüsszelt BRUSSZEL néven tettük be a „titkos író” gépünkbe.

Az előző számunk emoji-rejtvényének megfejtése: 1. Noé 2. Mózes 3. Jónás 4. Gazdag ember a Lázár történetéből 5. Szent Pál apostol.

Lapzártánkig megérkezett jó megoldást beküldők beérkezési sorrendben: Tóth Sebestyén, Cseh Ágota, Szabó Veronika, Pálos Veronika, Fekete Panna és Di Giovanni Márk, Léta Judit.

A beküldők nyereményüket a köziben vehetik át.

„Ne féljete! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! Nyissátok meg az ő üdvözítő hatalma előtt az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszerek határait, a kultúra, a fejlődés és a civilizáció széles mezőinek korlátait. Ne féljete! Krisztus tudja, hogy »mi lakik az emberben«. De egyedül ő tudja ezt!”

(Szent II. János Pál pápa)

Hirdetések,
impresszum

Hirdetések

1. Továbbra is tartunk **egyetemista szentmiséket** az **MSZT**-ben, minden szerda reggel 7 órakor és vasárnap este 18:00-kor.
2. **December 8-án** 17 órakor online szentségimádás lesz az MSZT-ben
3. Az utolsó közti **december 10-én** (csütörtökön) lesz az **online térben**.
4. **December 12-én online adventi lelkinapot** tartunk. A program 9:00-12.50-ig tart, tartalmaz kiscsoportos beszélgetést és előadást karácsony titkáról, valamint lesz lehetőség kérdések feltevésére is. **Jelentkezni december 11-én 14 óráig lehet** ezen a [linken](#) (lásd QR-kód).

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: **Héray András** egyetemi lelkész. Szerkesztők, tördelők **Szerkesztők: Abdul Kader Aida, Dankáné Szabó Magdolna, Kassai Dániel, Léta Jolán, Mócsy Miklós, Nagy Bence, Sinka Domonkos.** Nyomdai munka: **Koncz Viktor**, Másoló Futár Kft. 1095 Bp. Soroksári út 48. www.masolofutar.hu

Köszönjük Ambrus Betti, Botos Ferenc, Dankáné Szabó Magdolna, Hámosi Zsolt, Héray András, Jánossy Bálint, Martos Emőke, Mócsy Miklós, Ördög Levente, Sinka Domonkos, Tábi Katalin, Varga Géza, P. Vértesaljai László SJ, és Zöld Péter írásait! 1 cikket a Magyar Kurírtól, 1 cikket pedig a Vatican Newstól vettünk át.

Szeretettel várjuk írásaitokat, valamint azokat az írásokat, amiket ti ajánlotok! A következő szám lapzártája 2021. február 22-én lesz.

Az újság e-mail címe: egyetemes.ujsg@gmail.com

A címlapkép az Országos Egyetemista Zarándoklaton készült Mátraverebély-Szentkúton.

A Lelkészség címe: 1117. Budapest, Magyar tudósok krt. 1., egylelkbp@gmail.com, www.egylelk.com

Honlapunkon a korábbi Egyetemes újságok számai is megtalálhatóak.

Minden kedves olvasónknak kívánjuk, hogy éljék át Jézus születésének örömét!

